

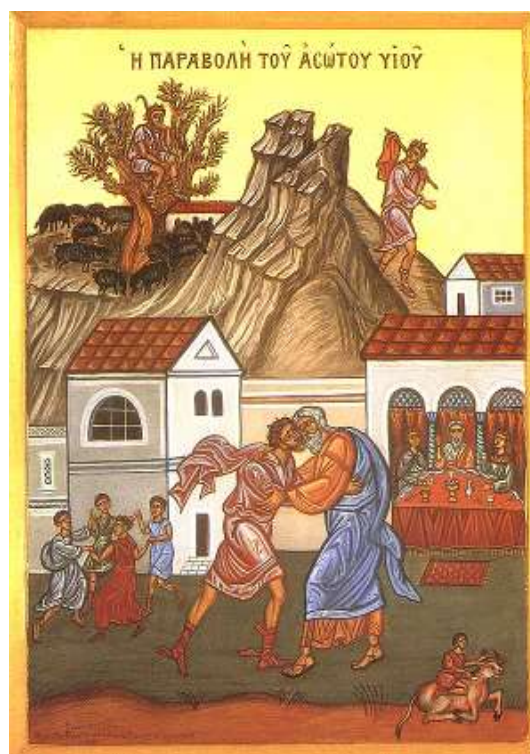
Ukrainian Orthodox Church of Canada
Українська Православна Церква в Канаді
L'Église orthodoxe ukrainienne du Canada

[Home Page](#) | [Listing of Articles](#)

Неділя про Блудного Сина

The Sunday of the Prodigal Son

Le Dimanche du Fils Prodigue

Fr. Ihor Kutash - о. Ігор Куташ
ikutash@gmail.com

СПРАВЖНІЙ КОД ВСЕСВІТУ

(Неділя про Блудного Сина)

"[К]оли він далеко ще був, його батько вгледів його, і переповнився жалем: і побіг він, і кинувсь на шию йому, і зачав цілувати його!" Ось так, у Притчі Ісуса про Блудного Сина зустрів Батько свого сина. Він не ждав на те, щоб син добіг до нього, щоб сказати йому, чого він бажає, щоб потім мати над ним перевагу, щоб йому відповісти, або увійти до нього або відійти. Він побіг до нього. Не було жодного сумніву про те, що скаже він своєму синові чинити. Він привітав свого втраченого сина з розпростертими обіймами.

У цій Притчі Ісус показує нам яскравий приклад Божої милості. Він малює надзвичайно привабливий портрет Бога, зовсім не схожий на той, якого малюють інші релігійні провідники. Він об'являє Бога, як Батька - жалісливого і люблячого Батько! Ця картина дає нам особливу спонуку вірити в Бога і прагнути жити у відповідності до Його заповідей. Ісус учить нас, що код всесвіту - код любові. Це не

код виживання сильніших. Такий код дійсно, здається, працює у світі, але Апостол Павло називає його "марнотою", якій створіння було підчинене "в надії". (Римлян 8:20). Найглибший код, який лежить в основі всіх інших, код любові, яка зображена у Притчі про Блудного Сина. Цей код описаний і в Першому Посланні до Коринтян, у главі 13-ій. Ми повинні читати її багато разів.

"Любов ... не шукає тільки свого", пише Апостол Павло (I Кор. 13: 5). Любов не примушує. Батько в цій Притчі не хотів маніпулювати чи примушувати свого сина. Ось чому він дав йому частину того, що він мав був успадкувати і дав йому дозвіл покинути його дім. Коли син таки повернувся додому, то це не тому, що батько змусив його це зробити. Те що привело його назад було досвід життя у відповідності з кодом марноти та й спогад про те, яке було життя в домі Батька. Він повернувся додому, а коли він це зробив, йому відкрилася сторона Батька, з якою він, здавалося, не був обізнаний. Він знайшов, що це не був лише батьківська зобов'язаність, якою мотивувався в своїх діях Батько. Це була така його любов до свого сина.

Таємниця Божої любові - радісна й глибока. Не надто легко повірити в це бо ж код марноти - дуже потужний у світі. Закон джунгль: «Сила вирішує все» вимагає, щоб ми йому покорилися. Але християни покликані бути радикальним. Вони покликані вірити таки в код любові і згідно з ним жити, хоч саме це багатьом здається - марнотою.

Ми можемо робити це тільки шляхом отримання сили зі свого досвіду глибокої Божественної Любові, яка підкріплює і незримо курсує у всесвіті. Давайте присвятимо себе відкриттю цієї Любові під час Великого Посту. Для цього, давайте осмислюймо світ і Боже відкриття про нього, постімося, молимося і діймо - в любові та в милості.

THE TRUE CODE OF THE UNIVERSE

(The Sunday of the Prodigal Son)

"[W]hen when he was still a great way off, his father saw him and had compassion, and ran and fell on his neck and kissed him." This is what the Father does in Jesus' Parable of the Lost Son. He does not wait for his son to get to him to tell him what he wants, so that he would then have the advantage over him: to tell him to come on in, or to go away. He ran to him. There was no doubt about what he would tell his son to do. He welcomed his lost son with open arms.

In this Parable Jesus shows us a striking example of God's compassion. He paints

LE VRAI CODE DE L'UNIVERS

(Le Dimanche du Fils Prodigue)

«Comme il était encore loin, son père le vit et fut ému de compassion, il courut se jeter à son cou et le baisa.» C'est ce qu'a fait le Père dans la Parabole de Jésus du Fils Prodigue. Il n'a pas attendu que son fils obtenait de lui pour lui dire ce qu'il veut, de sorte qu'il aurait alors l'avantage sur lui: lui dire d'entrer, ou de s'en aller. Il courut à lui. Il n'y avait pas aucun doute sur ce qu'il allait dire à son fils. Il s'est félicité de son fils perdu avec les bras ouverts.

Dans cette parabole, Jésus nous montre un exemple frappant de la compassion de Dieu. Il peint un portrait extrêmement

an exceedingly attractive portrait of God, quite unlike that painted by other religious leaders. He shows God to be a Parent – a compassionate and loving Parent! This picture gives us a special reason to believe in God and to strive to live in conformity with His laws.

Jesus teaches us that the code of the universe is the code of love. It is not the code of the survival of the fittest. That code does indeed appear to operate in the world, but St. Paul called it “futility”, to which creation has been subjected “in hope”. (Romans 8:20). The deeper code, which underlies all others, is the code of love which is portrayed in the Parable of the lost son. This code is described in I Corinthians chapter 13. We ought to read it many times over.

“Love... does not seek its own (i.e. insist on things going its own way – igk)”, writes St. Paul (I Corinthians 13:5). There is no constraint in love. The Father of the Parable did not wish to manipulate or coerce his son. That is why he gave him his portion of what he stood to inherit and let him leave his home. When the son returned home it was not because his Father forced him to do so. What brought him back was the experience of living according to the code of futility and the memory of what it was like to live in his Father’s home. He returned home and when he did, he made a glorious discovery of a side of His Father of which he did not seem to have been aware. He found that it was not only parental obligation that motivated his Father to act as he did. It was his love for his son.

The mystery of God’s love is joyous and profound. It is not an easy thing to believe in, for the code of futility is very powerful in the world. The law of the jungle, of

attirant de Dieu, très différent de celui peint par d'autres chefs religieux. Il montre Dieu comme être un Parent - un Parent plein de compassion et d'amour! Cette image nous donne une raison particulière de croire en Dieu et à s'efforcer de vivre en conformité avec Ses lois.

Jésus nous enseigne que le code de l'univers est le code de l'amour. Ce n'est pas le code de la survie du plus apte. Ce code apparaît en effet à fonctionner dans le monde, mais Saint Paul l'appelait «la vanité», à laquelle a été soumise la création (dans l'espoir) (Romains 8:20). Le code plus profond, qui sous-tend tous les autres, est le code de l'amour qui est décrit dans la Parabole du Fils Perdu. Ce code est décrit dans la Première Épître aux Corinthiens chapitre 13. Nous devons le lire à plusieurs reprises.

«L'amour... ne cherche point son intérêt », écrit Saint Paul (I Corinthiens 13: 5). Il n'y a aucune contrainte dans l'amour. Le Père de la parabole ne voulait pas de manipuler ou de contraindre son fils. C'est pourquoi il lui a donné sa part de ce qu'il aurait hérité et l'a laissé quitter son domicile. Quand le fils est rentré chez lui, ce n'était pas parce que son père l'a obligé à le faire. Ce que le ramena a été l'expérience de vivre selon le code de la vanité et la mémoire de ce que c'était de vivre dans sa la maison du Père. Il rentra chez lui et quand il l'a fait, il a fait une découverte glorieuse d'un côté de son Père dont il ne semble pas avoir été au courant. Il a

constaté que ce n'était pas la seule obligation des parents qui a motivé son Père d'agir comme il l'a fait. C'est son amour pour son fils.

Le mystère de l'amour de Dieu c'est joyeux et profond. Ce n'est pas une chose facile à croire, car le code de vanité est très puissant dans le monde.

“might makes right” demands that we heard and obey. But Christians are called to be radical. They are called to believe in the code of love and live it, even though that appears to be futile.

We can do this only by deriving strength from our experience of that profound divine Love underpinning and coursing invisibly through the universe. Let us dedicate ourselves to the discovery of this Love during Lent. To this end, let us meditate, fast, pray and act – in love and compassion.

La loi de la jungle, de «la force faite le droit» exige que nous l'avons entendu et obéi. Mais les chrétiens sont appelés à être radicaux. Ils sont appelés à croire et de vivre selon le code de l'amour, même si cela semble être futile

Nous ne pouvons pas le faire que par la force découlant de notre expérience de ce profond Amour fondement divin qui court invisiblement à travers l'univers. Consacrons-nous à la découverte de cet Amour pendant le Carême. À cette fin, méditons, faisons le jeûne, prions et agissons - dans l'amour et la compassion.